ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 2.4.2020
COM(2020) 142 final

2020/0059 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 όσον αφορά ειδικά μέτρα για τον μετριασμό των επιπτώσεων της έξαρσης της νόσου COVID-19 στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η έξαρση της νόσου COVID-19 έπληξε τα κράτη μέλη κατά τρόπο αιφνίδιο και δραματικό, με σημαντικό αντίκτυπο στις κοινωνίες και τις οικονομίες τους, καθώς η οικονομική δραστηριότητα επιβραδύνεται κατακόρυφα. Το γεγονός αυτό έχει προκαλέσει μια έκτακτη κατάσταση για ολόκληρη την ΕΕ, η οποία καθιστά αναγκαία των κινητοποίηση όλων των διαθέσιμων πόρων, τόσο σε επίπεδο Ένωσης όσο και σε επίπεδο κρατών μελών, για την αντιμετώπιση των πρωτοφανών προκλήσεων που σχετίζονται με την έξαρση της νόσου COVID-19.

Στις 13 Μαρτίου 2020, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση για μια «Πρωτοβουλία Επενδύσεων για την Αντιμετώπιση του Κορονοϊού», η οποία αποσκοπεί στην προώθηση των επενδύσεων μέσω της κινητοποίησης των διαθέσιμων ταμειακών αποθεμάτων στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων για την άμεση αντιμετώπιση της κρίσης. Στις 19 Μαρτίου 2020, η Επιτροπή θέσπισε ένα νέο πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις.

Ωστόσο, το πεδίο παρέμβασης των κρατών μελών στον τομέα της αλιείας περιορίζεται από τις διατάξεις του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), το οποίο δεν παρέχει προς το παρόν στήριξη στις πλέον επείγουσες δράσεις για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της έξαρσης της νόσου COVID-19. Το στοιχείο αυτό περιορίζει τη δυνατότητα των κρατών μελών να κάνουν χρήση του ΕΤΘΑ για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Ο τομέας της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας επλήγη ιδιαίτερα από τη διαταραχή της αγοράς που προκάλεσε η σημαντική πτώση της ζήτησης. Το κλείσιμο των χώρων πώλησης, των αγορών, των διαύλων διάθεσης και διανομής έχει προκαλέσει σημαντική πτώση των τιμών και των όγκων. Η πτώση της ζήτησης και των τιμών σε συνδυασμό με την ευπάθεια και την πολυπλοκότητα της αλυσίδας εφοδιασμού (αλλοιώσιμα προϊόντα, σημαντική ανάγκη για εργατικό δυναμικό) κατέστησαν ζημιογόνες τις δραστηριότητες των αλιευτικών στόλων και της παραγωγής θαλασσινών. Κατά συνέπεια, οι αλιείς αναγκάζονται να παραμείνουν στους λιμένες, οι δε παραγωγοί προϊόντων υδατοκαλλιέργειας θα πρέπει είτε να απορρίπτουν ή να καταστρέφουν προϊόντα εντός των επόμενων εβδομάδων είτε να αντιμετωπίζουν έκτακτα έξοδα διαχείρισης αποθεμάτων, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης του χώρου και των τροφών για τα ψάρια τα οποία έχουν φθάσει σε εμπορικό μέγεθος αλλά δεν μπορούν να θανατωθούν εξαιτίας της πτώσης της ζήτησης. Η ταχεία μείωση επηρεάζει ιδιαίτερα τους παράκτιους αλιείς και ιχθυοπαραγωγούς μικρής κλίμακας.

Το γεγονός ότι δεν μπορεί να προβλεφθεί η λήξη της τρέχουσας κρίσης μπορεί να οδηγήσει γρήγορα σε παύση δραστηριοτήτων και σε κλείσιμο επιχειρήσεων σε έναν κλάδο ιδιαίτερα ευαίσθητο σε κυκλικές διακυμάνσεις. Η κρίση αυτή μπορεί επομένως να έχει δραματικές κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις σε ορισμένες κοινότητες στις οποίες η αλιεία και η υδατοκαλλιέργεια διαδραματίζουν καίριο ρόλο. Η παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας αντιπροσωπεύει περίπου το 75 % όλων των ενεργών σκαφών και άνω του 55 % της άμεσης απασχόλησης· αποτελούν την κύρια οικονομική δραστηριότητα σε πολλές παράκτιες περιοχές. Ο τομέας της ιχθυοκαλλιέργειας συντηρεί παράκτιες κοινότητες και αγροτικές περιοχές. Οι φορείς του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, δεδομένου ότι αποτελούν κυρίως πολύ μικρές επιχειρήσεις, δεν διαθέτουν συχνά τα οικονομικά μέσα για την κάλυψη των τρεχουσών δαπανών. Εάν προβούν σε παύση της λειτουργίας τους, οι αλυσίδες εμπορίας θα διακοπούν.

Σε αντίθεση με τους περισσότερους άλλους τομείς της οικονομίας, η αλιεία υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης και ρυθμίζεται σε επίπεδο Ένωσης μέσω κοινής πολιτικής, αποκλείοντας έτσι σε μεγάλο βαθμό τις εθνικές ρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένων των ρυθμίσεων σχετικά με τη χρηματοδοτική στήριξη. Οι προϋποθέσεις για τη δημόσια στήριξη διέπονται από το ΕΤΘΑ.

Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή εκδίδει νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 (κανονισμός ΕΤΘΑ), καθώς και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 (κανονισμός ΚΟΑ) με σκοπό τη θέσπιση ειδικών μέτρων στο πλαίσιο του ΕΤΘΑ για τον μετριασμό των επιπτώσεων της έξαρσης της νόσου COVID-19 στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Άρθρο 43 παράγραφος 2 και άρθρο 175 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Οι διατάξεις της πρότασης εφαρμόζονται στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, σύμφωνα με τον δημοσιονομικό κανονισμό.

- **Αναλογικότητα**

Οι προτεινόμενες διατάξεις είναι σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας, εφόσον είναι κατάλληλες, αναγκαίες και δεν διατίθενται άλλα λιγότερο περιοριστικά μέτρα για την επίτευξη των επιθυμητών στόχων πολιτικής.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Προτεινόμενη πράξη: κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Τα προτεινόμενα ειδικά μέτρα για τον μετριασμό των επιπτώσεων της έξαρσης της νόσου COVID-19 στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας περιλαμβάνουν:

– στήριξη των αλιέων για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων ως αποτέλεσμα της έξαρσης της νόσου COVID-19,

– στήριξη των υδατοκαλλιεργητών για την προσωρινή αναστολή ή μείωση της παραγωγής ως αποτέλεσμα της έξαρσης της νόσου COVID-19,

– στήριξη των οργανώσεων παραγωγών και των ενώσεων οργανώσεων παραγωγών για την αποθεματοποίηση προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, σύμφωνα με την κοινή οργάνωση των αγορών.

Προτείνεται τα μέτρα αυτά να είναι επιλέξιμα αναδρομικά από την 1η Φεβρουαρίου 2020 και να είναι διαθέσιμα έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Πρόσθετες τροποποιήσεις στον κανονισμό ΕΤΘΑ αποσκοπούν στη διασφάλιση ευέλικτης ανακατανομής των χρηματοδοτικών πόρων στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων:

– διαγραφή των οριοθετημένων ποσών στο άρθρο 13, εξαιρουμένων των ποσών για τον έλεγχο της αλιείας, τη συλλογή επιστημονικών δεδομένων και την αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές,

– τροποποίηση της απλουστευμένης διαδικασίας για την τροποποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, ενόψει της θέσπισης των ειδικών μέτρων και της ανακατανομής χρηματοδοτικών πόρων στα εν λόγω μέτρα.

Τα ειδικά μέτρα του ΕΤΘΑ συμπληρώνονται με τροποποίηση του κανονισμού ΚΟΑ ώστε:

– να καταστεί δυνατή η προσφυγή στον μηχανισμό αποθεματοποίησης εάν τα κράτη μέλη δεν έχουν καθορίσει και δημοσιεύσει τιμές ενεργοποίησης,

– να δοθεί στις οργανώσεις παραγωγών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας η δυνατότητα να επωφελούνται από τον μηχανισμό αποθεματοποίησης.

4. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Η Επιτροπή πραγματοποίησε διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη, στο πλαίσιο των οποίων ζήτησε τις απόψεις των οργανώσεων παραγωγών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, καθώς και γνωμοδοτικών συμβουλίων και έλαβε παρατηρήσεις σχετικά με τις εξελίξεις της αγοράς και τα πιθανά μέτρα αρωγής από ενώσεις του κλάδου, μεμονωμένους φορείς και κράτη μέλη. Η αξιολόγηση από τα ενδιαφερόμενα μέρη της κρίσης και των τρόπων αντιμετώπισης των επιπτώσεών της είναι σχεδόν εντελώς συνεκτική και ομόφωνη. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές κατά την εκπόνηση της παρούσας πρότασης.

5. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η προτεινόμενη τροποποίηση δεν συνεπάγεται αλλαγές στα ετήσια ανώτατα όρια του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου όσον αφορά τις αναλήψεις υποχρεώσεων και τις πληρωμές, όπως αυτά ορίζονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1311/2013. Η ετήσια κατανομή των πιστώσεων ανάληψης υποχρεώσεων για το ΕΤΘΑ παραμένει αμετάβλητη.

Όσον αφορά τις δραστηριότητες αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που τελούν υπό αποκλεισμό ή έχουν μειωθεί σημαντικά, υπάρχει ελάχιστο περιθώριο για την εφαρμογή των τρεχόντων μέτρων και των επιχειρησιακών προγραμμάτων του ΕΤΘΑ. Χωρίς αποτελεσματική αντιμετώπιση της κρίσης, το ΕΤΘΑ δεν έχει πολλές πιθανότητες να εκτελεστεί πλήρως έως το τέλος της τρέχουσας περιόδου προγραμματισμού. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ανακατανείμουν σε σύντομο χρονικό διάστημα προς τα ειδικά μέτρα τους χρηματοδοτικούς πόρους που είναι διαθέσιμοι στο πλαίσιο των επιχειρησιακών τους προγραμμάτων. Η δυνατότητα αυτή θα περιορίζεται από τα κονδύλια του προϋπολογισμού που έχουν ήδη λάβει τα κράτη μέλη και τα οποία τα οποία δεν μπορούν να υπερβούν.

Οι πιστώσεις πληρωμών που είναι διαθέσιμες στον προϋπολογισμό του 2020 για το ΕΤΘΑ μπορούν να καλύψουν μια μετατόπιση μεταξύ των προτεραιοτήτων της Ένωσης στο πλαίσιο των επιχειρησιακών προγραμμάτων. Τα νέα μέτρα θα αντικαταστήσουν σε μεγάλο βαθμό αρχικά προγραμματισμένες πρωτοβουλίες, οι οποίες διακόπτονται πλέον λόγω της γενικής μείωσης της οικονομικής δραστηριότητας. Κατά συνέπεια, τα προτεινόμενα μέτρα αποσκοπούν στη διασφάλιση της αποτελεσματικής εκτέλεσης του προϋπολογισμού για το 2020 και του κονδυλίου για το ΕΤΘΑ για την περίοδο 2014-2020.

Η Επιτροπή θα παρακολουθεί προσεκτικά τον αντίκτυπο της προτεινόμενης τροποποίησης στις πιστώσεις πληρωμών το 2020, λαμβάνοντας υπόψη τόσο την εκτέλεση του προϋπολογισμού όσο και τις αναθεωρημένες προβλέψεις των κρατών μελών.

2020/0059 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014 όσον αφορά ειδικά μέτρα για τον μετριασμό των επιπτώσεων της έξαρσης της νόσου COVID-19 στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως τα άρθρα 43 παράγραφος 2 και 175,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[1],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο τομέας της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας επλήγη ιδιαίτερα από τη διαταραχή της αγοράς που προκάλεσε η σημαντική πτώση της ζήτησης ως συνέπεια της έξαρσης της νόσου COVID-19. Το κλείσιμο των χώρων πώλησης, των αγορών, των διαύλων διάθεσης και διανομής έχει προκαλέσει σημαντική πτώση των τιμών και των όγκων. Η πτώση της ζήτησης και των τιμών σε συνδυασμό με την ευπάθεια και την πολυπλοκότητα της αλυσίδας εφοδιασμού κατέστησαν ζημιογόνες τις δραστηριότητες των αλιευτικών στόλων και της παραγωγής θαλασσινών. Κατά συνέπεια, οι αλιείς αναγκάζονται να παραμείνουν στους λιμένες, οι δε ιχθυοκαλλιεργητές θα πρέπει να απορρίπτουν ή να καταστρέφουν προϊόντα εντός των επόμενων εβδομάδων.

(2) Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας (ΕΤΘΑ), το οποίο συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 508/2014[2], θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να στηρίζει ειδικά μέτρα έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020 για τον μετριασμό των επιπτώσεων της έξαρσης της νόσου COVID-19 στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν στήριξη για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων, μεταξύ άλλων για την αλιεία εσωτερικών υδάτων, και για την προσωρινή αναστολή ή τη μείωση της παραγωγής προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, υπό την προϋπόθεση ότι αποτελούν συνέπεια της έξαρσης της νόσου COVID-19. Τα εν λόγω ειδικά μέτρα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στήριξη των οργανώσεων παραγωγών και των ενώσεων οργανώσεων παραγωγών για την αποθεματοποίηση προϊόντων

[1] ΕΕ C , της , σ. .

[2] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2328/2003, (ΕΚ) αριθ. 861/2006, (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 και (ΕΚ) αριθ. 791/2007 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1255/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149 της 20.5.2014, σ. 1).

αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1379/2013[3]. Οι δαπάνες για δράσεις που λαμβάνουν στήριξη στο πλαίσιο των μέτρων αυτών θα πρέπει να είναι επιλέξιμες από την 1η Φεβρουαρίου 2020 .

(3) Οι πόροι που διατίθενται για αναλήψεις υποχρεώσεων από το ΕΤΘΑ υπό επιμερισμένη διαχείριση θα πρέπει να κατανέμονται κατά τρόπο που διασφαλίζει ότι καθορίζονται σταθερά ποσά για τον έλεγχο της αλιείας, τη συλλογή επιστημονικών δεδομένων και την αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους στις εξόχως απόκεντρες περιοχές. Οι άλλοι πόροι υπό επιμερισμένη διαχείριση θα πρέπει να κατανεμηθούν από τα κράτη μέλη ανάλογα με τις ανάγκες τους.

(4) Δεδομένων των σημαντικών κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων της έξαρσης της νόσου COVID-19 και της ανάγκης για ρευστότητα στην οικονομία, θα πρέπει να είναι δυνατή η στήριξη της προσωρινής παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων λόγω της κρίσης που προκάλεσε η έξαρση της νόσου COVID-19, με μέγιστο ποσοστό συγχρηματοδότησης 75 % της επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης.

(5) Δεδομένης της ανάγκης για ευελιξία στην ανακατανομή των χρηματοδοτικών πόρων για την αντιμετώπιση των συνεπειών της έξαρσης της νόσου COVID-19, η στήριξη για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων ως αποτέλεσμα της εν λόγω έξαρσης δεν θα πρέπει να υπόκειται σε ανώτατο όριο χρηματοδότησης. Τούτο δεν θα πρέπει να θίγει το ανώτατο όριο χρηματοδότησης που ισχύει για τις άλλες περιπτώσεις προσωρινής παύσης δραστηριοτήτων. Θα πρέπει να εξακολουθήσει να ισχύει η υποχρέωση αφαίρεσης της στήριξης που καταβάλλεται για την προσωρινή παύση από τη στήριξη που χορηγείται για τη μόνιμη παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων για το ίδιο σκάφος.

(6) Δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της απαιτούμενης στήριξης, το πεδίο εφαρμογής της απλουστευμένης διαδικασίας θα πρέπει να είναι δυνατόν να επεκταθεί ώστε να περιλάβει τροποποιήσεις των επιχειρησιακών προγραμμάτων που σχετίζονται με τα ειδικά μέτρα και την ανακατανομή δημοσιονομικών πόρων για την αντιμετώπιση των συνεπειών της έξαρσης της νόσου COVID-19. Η απλουστευμένη αυτή διαδικασία θα πρέπει να καλύψει όλες τις τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για την πλήρη εφαρμογή των σχετικών μέτρων, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισής τους και της περιγραφής των μεθόδων υπολογισμού της στήριξης.

(7) Δεδομένου του καθοριστικού ρόλου που διαδραματίζουν οι οργανώσεις παραγωγών στη διαχείριση της κρίσης, το ανώτατο όριο για τη στήριξη των σχεδίων παραγωγής και εμπορίας θα πρέπει να αυξηθεί στο 12 % της μέσης ετήσιας αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο. Για τη στήριξη αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα να χορηγούν προκαταβολές έως και 100 % της χρηματοδοτικής στήριξης στις οργανώσεις παραγωγών.

(8) Οι αιφνίδιες διαταραχές των δραστηριοτήτων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας ως συνέπεια της έξαρσης της νόσου COVID-19 και ο συνακόλουθος κίνδυνος υπονόμευσης των αγορών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας καθιστούν σκόπιμη τη δημιουργία ενός μηχανισμού αποθεματοποίησης των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. Ο μηχανισμός αυτός θα στοχεύει στην ενίσχυση της σταθερότητας της αγοράς, στη μείωση του κινδύνου σπατάλης ή ανακατεύθυνσης των προϊόντων αυτών προς χρήσεις άλλες από

[3] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την κοινή οργάνωση των αγορών των προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1184/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 1).

την ανθρώπινη κατανάλωση, καθώς και στην απορρόφηση των επιπτώσεων της κρίσης στην οικονομική απόδοση των προϊόντων. Ο μηχανισμός αυτός θα πρέπει να επιτρέπει στους παραγωγούς προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας να χρησιμοποιούν τις ίδιες τεχνικές διαφύλαξης ή διατήρησης για παρόμοια είδη, ώστε να διασφαλίζεται ο θεμιτός ανταγωνισμός μεταξύ των παραγωγών.

(9) Λόγω του αιφνίδιου χαρακτήρα και του μεγέθους της συρρίκνωσης της ζήτησης για προϊόντα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που προέκυψε από την έξαρση της νόσου COVID-19, θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα αύξησης των επιλέξιμων για αποθεματοποίηση ποσοτήτων στο 25 % των ετήσιων ποσοτήτων των εν λόγω προϊόντων που διατίθενται προς πώληση από την οικεία οργάνωση παραγωγών.

(10) Για να είναι τα κράτη μέλη σε θέση να αντιδρούν άμεσα στον αιφνίδιο και απρόβλεπτο χαρακτήρα της έξαρσης της νόσου COVID-19, θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να καθορίζουν τιμές ενεργοποίησης για τις οργανώσεις παραγωγών τους ώστε να ενεργοποιείται ο μηχανισμός αποθεματοποίησης. Οι εν λόγω τιμές ενεργοποίησης θα πρέπει να καθορίζονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να διατηρείται ο θεμιτός ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρηματιών του κλάδου.

(11) Δεδομένου του επείγοντος χαρακτήρα της απαιτούμενης στήριξης, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ το ταχύτερο δυνατόν.

(12) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 και ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 θα πρέπει, επομένως, να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 508/2014

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 508/2014 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

Δημοσιονομικοί πόροι στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης

1. Οι πόροι που διατίθενται για ανάληψη υποχρεώσεων από το ΕΤΘΑ για την περίοδο 2014 έως 2020 υπό επιμερισμένη διαχείριση ανέρχονται σε 5 749 331 600 EUR σε τρέχουσες τιμές σύμφωνα με την ετήσια ανάλυση που εμφαίνεται στο παράρτημα ΙΙ.

2. 580 000 000 EUR από τους δημοσιονομικούς πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα ελέγχου και εφαρμογής που αναφέρονται στο άρθρο 76.

3. 520 000 000 EUR από τους δημοσιονομικούς πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στα μέτρα για τη συλλογή δεδομένων που αναφέρονται στο άρθρο 77.

4. 192 500 000 EUR από τους δημοσιονομικούς πόρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατανέμονται στην αντιστάθμιση των απόκεντρων περιφερειών σύμφωνα με το κεφάλαιο V του τίτλου V. Η αντιστάθμιση αυτή δεν υπερβαίνει ανά έτος τα ακόλουθα ποσά:

   (α) 6 450 000 EUR για τις Αζόρες και τη Μαδέρα·

   (β) 8 700 000 EUR για τις Κανάριες Νήσους·

   (γ) 12 350 000 EUR για τις γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιφέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 349 ΣΛΕΕ.

5. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν αδιακρίτως τους διαθέσιμους πόρους στο πλαίσιο των παραγράφων 2 και 3.»·

2) Το άρθρο 16 παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

«1. Οι πόροι που είναι διαθέσιμοι για αναλήψεις υποχρεώσεων από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 για την περίοδο 2014 έως 2020, όπως ορίζονται στον πίνακα του παραρτήματος ΙΙ, καθορίζονται με βάση τα εξής αντικειμενικά κριτήρια:»·

3) Στο άρθρο 22 παράγραφος 2, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο ε):

«ε) τροποποιήσεων των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αφορούν τη στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχείο δ), στο άρθρο 35, στο άρθρο 44 παράγραφος 4α, στο άρθρο 55 παράγραφος 1 στοιχείο β), στο άρθρο 57, στο άρθρο 66 και στο άρθρο 67, συμπεριλαμβανομένης της ανακατανομής των σχετικών δημοσιονομικών πόρων για την αντιμετώπιση των συνεπειών της έξαρσης της νόσου COVID-19.»·

4) Το άρθρο 22 παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

«3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στη στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), στο άρθρο 34 και στο άρθρο 41 παράγραφος 2.»·

5) Το άρθρο 25 παράγραφος 3 τροποποιείται ως εξής:

«3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, η συνολική χρηματοδοτική συνδρομή του ΕΤΘΑ στα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ) και στο άρθρο 34 και στην αντικατάσταση ή τον εκσυγχρονισμό των κύριων ή βοηθητικών μηχανών που αναφέρονται στο άρθρο 41 δεν υπερβαίνει το ανώτερο από τα ακόλουθα δύο όρια:»·

6) Το άρθρο 33 παράγραφοι 1 και 2 τροποποιείται ως εξής:

«1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει μέτρα για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) στην περίπτωση εφαρμογής των μέτρων της Επιτροπής ή των έκτακτων μέτρων των κρατών μελών που αναφέρονται αντίστοιχα στα άρθρα 12 και 13 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 ή των μέτρων διατήρησης που αναφέρονται στο άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού, περιλαμβανομένων των περιόδων βιολογικής ανάπαυλας·

β) στην περίπτωση μη ανανέωσης συμφωνιών εταιρικής σχέσης στον τομέα της βιώσιμης αλιείας ή πρωτοκόλλων τους·

γ) στην περίπτωση που η προσωρινή παύση προβλέπεται σε σχέδιο διαχείρισης το οποίο έχει εγκριθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1967/2006 του Συμβουλίου ή σε πολυετές σχέδιο που έχει εγκριθεί βάσει των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 όταν, βάσει επιστημονικών συμβουλών, απαιτούνται μειώσεις της αλιευτικής προσπάθειας ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι σύμφωνα με τα άρθρα 2 παράγραφος 2 και 2 παράγραφος 5 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1380/2013·

δ) όταν η προσωρινή παύση πραγματοποιείται μεταξύ 1ης Φεβρουαρίου και 31ης Δεκεμβρίου 2020 ως συνέπεια της έξαρσης της νόσου COVID-19, περιλαμβανομένων των σκαφών που αλιεύουν στο πλαίσιο συμφωνίας σύμπραξης βιώσιμης αλιείας.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 65 παράγραφος 9 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, οι δαπάνες για πράξεις που λαμβάνουν στήριξη βάσει του στοιχείου δ) είναι επιλέξιμες από την 1η Φεβρουαρίου 2020.

2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως γ) δύναται να χορηγείται για μέγιστο χρονικό διάστημα 6 μηνών ανά σκάφος κατά το χρονικό διάστημα 2014 έως 2020. Η μέγιστη διάρκεια δεν εφαρμόζεται στη στήριξη που αναφέρεται στο στοιχείο δ) της εν λόγω παραγράφου.»·

7) Το άρθρο 44 τροποποιείται ως εξής:

α) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 4α:

«4α. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίξει μέτρα για την προσωρινή παύση αλιευτικών δραστηριοτήτων ως αποτέλεσμα της έξαρσης της νόσου COVID-19, όπως προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχείο δ), υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 33.»·

β) η παράγραφος 5 τροποποιείται ως εξής:

«5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 και της παραγράφου 4α:

α) οι αναφορές σε αλιευτικά σκάφη στα άρθρα 30, 32, 33, 38, 39, 41 και 42 νοούνται ως αναφορές σε σκάφη που αλιεύουν αποκλειστικά σε εσωτερικά ύδατα·

β) οι αναφορές στο θαλάσσιο περιβάλλον στο άρθρο 38 νοούνται ως αναφορές στο περιβάλλον στο οποίο αλιεύει το αλιευτικό σκάφος εσωτερικών υδάτων.»·

8) Το άρθρο 55 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 55

Μέτρα για τη δημόσια υγεία

1. Το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει τα ακόλουθα καθεστώτα αποζημίωσης:

α) παροχή αντιστάθμισης σε οστρακοκαλλιεργητές για την προσωρινή αναστολή της συγκομιδής εκτρεφόμενων μαλακίων όταν η αναστολή αυτή γίνεται αποκλειστικά για λόγους δημόσιας υγείας·

β) παροχή αντιστάθμισης σε υδατοκαλλιεργητές για την προσωρινή αναστολή ή μείωση της παραγωγής που πραγματοποιείται μεταξύ 1ης Φεβρουαρίου και 31ης Δεκεμβρίου 2020 ως συνέπεια της έξαρσης της νόσου COVID-19.

2. Η στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) μπορεί να χορηγείται μόνο εφόσον η αναστολή της συγκομιδής λόγω της μόλυνσης των μαλακίων είναι το αποτέλεσμα του πολλαπλασιασμού τοξινογόνου πλαγκτού ή της παρουσίας βιοτοξινούχου πλαγκτού, και όταν:

α) η μόλυνση διαρκεί επί χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων συναπτών μηνών· ή

β) η απώλεια που προκλήθηκε λόγω της αναστολής της συγκομιδής ανέρχεται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 25 % του ετήσιου κύκλου εργασιών της συγκεκριμένης επιχείρησης, το οποίο υπολογίζεται με βάση τον μέσο κύκλο εργασιών της εν λόγω επιχείρησης κατά τη διάρκεια των τριών ημερολογιακών ετών που προηγούνται του έτους κατά το οποίο ανεστάλη η συγκομιδή.

Για τους σκοπούς του στοιχείου β) του πρώτου εδαφίου, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ειδικούς κανόνες υπολογισμού για τις εταιρείες με λιγότερο από τρία έτη δραστηριότητας.

3. Η αντιστάθμιση βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο α) μπορεί να χορηγείται για μέγιστο διάστημα 12 μηνών καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις μπορεί να παρατείνεται μία φορά για 12 επιπλέον μήνες, με ανώτατο όριο τους 24 μήνες.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 65 παράγραφος 9 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, οι δαπάνες για πράξεις που λαμβάνουν στήριξη βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο β) είναι επιλέξιμες από την 1η Φεβρουαρίου 2020.»·

9) Το άρθρο 66 παράγραφοι 3 και 4 τροποποιείται ως εξής:

«3. Η ετήσια ενίσχυση που χορηγείται ανά οργάνωση παραγωγών κατ' έτος δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν υπερβαίνει το 12 % της μέσης ετήσιας αξίας της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής από την εν λόγω οργάνωση παραγωγών κατά τα τρία προηγούμενα ημερολογιακά έτη. Για οποιαδήποτε προσφάτως αναγνωρισθείσα οργάνωση παραγωγών, η ενίσχυση αυτή δεν υπερβαίνει το 12 % της μέσης ετήσιας αξίας της παραγωγής που έχουν διαθέσει στην αγορά τα μέλη της οργάνωσης αυτής κατά τα 3 προηγούμενα ημερολογιακά έτη.»

«4. Το οικείο κράτος μέλος δύναται να χορηγήσει προκαταβολή που θα κυμαίνεται από το 50 % έως το 100 % της στήριξης κατόπιν έγκρισης του σχεδίου παραγωγής και εμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.»·

10) Το άρθρο 67 παράγραφοι 1 και 2 τροποποιείται ως εξής:

«1. Όταν απαιτείται για την αντιμετώπιση της έξαρσης της νόσου COVID-19, το ΕΤΘΑ μπορεί να στηρίζει την αποζημίωση αναγνωρισμένων οργανώσεων παραγωγών ή ενώσεων οργανώσεων παραγωγών που αποθεματοποιούν τα προϊόντα αλιείας ή υδατοκαλλιέργειας τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 ή τα προϊόντα του κωδικού ΣΟ 0302 που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013, εφόσον τα προϊόντα αυτά αποθεματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 βάσει των ακόλουθων προϋποθέσεων:

α) το ποσό της ενίσχυσης αποθεματοποίησης δεν υπερβαίνει το ποσό του τεχνικού και οικονομικού κόστους των δράσεων που απαιτούνται για τη σταθεροποίηση και την αποθεματοποίηση των εν λόγω προϊόντων·

β) οι επιλέξιμες για ενίσχυση αποθεματοποίησης ποσότητες δεν υπερβαίνουν το 25 % των ετήσιων ποσοτήτων των συγκεκριμένων προϊόντων που διατίθενται προς πώληση από την οργάνωση παραγωγών·

γ) η ετήσια χρηματοδοτική στήριξη δεν υπερβαίνει το 20 % της μέσης ετήσιας αξίας της παραγωγής που έχουν διαθέσει στην αγορά τα μέλη της οργάνωσης παραγωγών κατά την περίοδο 2017-2019.

Για τους σκοπούς του στοιχείου γ) του πρώτου εδαφίου, σε περίπτωση που τα μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών δεν διέθεσαν παραγωγή στην αγορά κατά την περίοδο 2017 έως 2019, λαμβάνεται υπόψη η μέση ετήσια αξία της παραγωγής που διατέθηκε στην αγορά τα τρία πρώτα χρόνια παραγωγής κάθε μέλους.»·

2. Η στήριξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2020.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 65 παράγραφος 9 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, οι δαπάνες για πράξεις που λαμβάνουν στήριξη βάσει του παρόντος άρθρου είναι επιλέξιμες από την 1η Φεβρουαρίου 2020.»·

11) Στο άρθρο 79, η παράγραφος 2 απαλείφεται·

12) Το άρθρο 94 παράγραφος 3 στοιχείο γ) τροποποιείται ως εξής:

γ) στο 50 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών για τη στήριξη που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ), στο άρθρο 34 και στο άρθρο 41 παράγραφος 2·».

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013

Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1379/2013 τροποποιείται ως εξής:

1) Στο άρθρο 8 παράγραφος 3 προστίθεται το εξής στοιχείο στ):

«στ) διαχείριση της προσωρινής αποθεματοποίησης προϊόντων αλιείας, σύμφωνα με τα άρθρα 30 και 31 του παρόντος κανονισμού.»·

2) Το άρθρο 30 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 30

Μηχανισμός αποθεματοποίησης

Οι οργανώσεις παραγωγών προϊόντων αλιείας και υδατοκαλλιέργειας μπορούν να λαμβάνουν χρηματοδοτική στήριξη για την αποθεματοποίηση των προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ ή των προϊόντων του κωδικού ΣΟ 0302 που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) πληρούνται οι όροι για ενίσχυση στην αποθεματοποίηση που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 508/2014·

β) τα προϊόντα έχουν διατεθεί στην αγορά από οργανώσεις παραγωγών αλλά δεν έχει εξευρεθεί αγοραστής γι' αυτά στην τιμή ενεργοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 31·

γ) τα προϊόντα ικανοποιούν τα κοινά πρότυπα εμπορίας, κατά περίπτωση, που έχουν καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 33 και η ποιότητά τους τα καθιστά κατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση·

δ) τα προϊόντα έχουν υποστεί σταθεροποίηση ή μεταποίηση και έχουν αποθεματοποιηθεί σε δεξαμενές ή κλουβιά με κατάψυξη, είτε επί πλοίων είτε σε εγκαταστάσεις στην ξηρά, αλάτισμα, ξήρανση, μαρινάρισμα, ή, ανάλογα με την περίπτωση, βράσιμο και παστερίωση, και ανεξάρτητα αν κάποια από τις προαναφερόμενες διαδικασίες συνοδεύεται από κοπή σε φιλέτα ή σε τεμάχια ή, ενδεχομένως, σε αφαίρεση της κεφαλής·

ε) τα προϊόντα υδατοκαλλιέργειας δεν αποθεματοποιούνται ζωντανά·

στ) τα προϊόντα επανεισάγονται από την αποθεματοποίηση στην αγορά για ανθρώπινη κατανάλωση σε μεταγενέστερο στάδιο· και

ζ) τα προϊόντα παραμένουν σε αποθεματοποίηση επί τουλάχιστον πέντε ημέρες.»·

3) Το άρθρο 31 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

Πριν από την αρχή κάθε έτους, κάθε οργάνωση παραγωγών μπορεί να προτείνει μεμονωμένα μια τιμή ενεργοποίησης του μηχανισμού αποθεματοποίησης του άρθρου 30 για τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ ή τα προϊόντα του κωδικού ΣΟ 0302 που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι τμήμα α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1379/2013.»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Σε περίπτωση που κράτος μέλος δεν έχει καθορίσει τις τιμές ενεργοποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 4 πριν από την έξαρση της νόσου COVID-19, το εν λόγω κράτος μέλος καθορίζει, χωρίς καθυστέρηση, τις σχετικές τιμές ενεργοποίησης βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω τιμές δημοσιοποιούνται.».

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*